

Bilag 5.

Til Folketingsudvalget vedrørende Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924.

Foreningen af Repræsentanter for udenlandske Firmaer, Manufaktursektionen, tillader sig hermed at henlede det højtærede Udvalgs Opmærksomhed paa følgende Forhold vedrørende Fortoldning af uldne Klædevarer, i hvilke Materialet er blandet med den saakaldte Tekstilcellulose, d. v. s. Affald, der fremkommer ved Fabrikation af Kunstsilke.

Den tekniske og merkantile Udvikling i Kunstsilkeindustrien har medført, at saadanne Affaldsstoffer fremkommer i stedse større Mængde og til en Pris, som gør det fordelagtigt for Klædevarerindustrien at anvende dem som Blandingsmateriale i Stedet for Kunstuld eller Bomuld. Dette finder naturligvis hovedsagelig Sted for de billige Kvaliteters Vedkommende — navnlig ved Fremstillingen af Beklædningsstoffer til Anvendelse i Damekonfektionsindustrien —, og sædvanligvis uden at det paa nogen Vis giver Varerne Karakter af Silke. Fremgangsmaaden kan neppe betegnes som et Fremskridt med Hensyn til Produktets Soliditet, men den har andre produktionsmæssige Fortrin, f. Eks. hvad Farvningen angaar, og saavel i Udlandet som her hjemme anvendes den i stigende Grad, baade saaledes, at Affaldsblandingen benyttes i stedse flere Varearter, og saadan, at Blandingsprocenten er stigende.

Toldlovens almindelige Regel om Fortoldning af Kunstsilke paabyder klart, at Kunstsilke skal i alle Tilfælde fortoldes som Silke, men Toldvæsenet anvender denne Bestemmelse ikke alene paa Varer, der indeholder Kunstsilke som færdigt Produkt, men ogsaa paa saadanne Klædevarer, i hvilke Materialet er blandet med det nævnte Affald fra Kunstsilkefabrikationen, skønt dette Affald ikke paa nogen Maade kan betegnes som Kunstsilke, det vil sige et Produkt, der, hvad Udseende og Anvendelse angaar, kan erstatte Silke.

Toldvæsenets Opfattelse har medført, at billige udenlandske Beklædningsstoffer — til Fabrikationspriser fra 2 Kr. 50 Ø. — i stedse større Udstrækning inddrages under Finanstolden for Silkevarer, en Opfattelse, der neppe kan siges at være i Overensstemmelse med Lovens Hensigt, idet den administrativt øger den hjemlige Klædeindustri Beskyttelse til en saadan Højde, at Importen af billige Klædevarer umuliggøres. Tillige medfører Toldvæsenets Definition af Begrebet Kunstsilke ogsaa, at den danske Konfektionsindustri Beskyttelse bliver negativ, naar den under Modens Krav indfører billige uldne Stoffer blandet med Tekstilcellulose, for at kunne byde Forbruget samme Udvalg som den udenlandske Konfektionsindustri; thi Erfaringen viser, at er det ofte vanskeligt for Toldvæsenet at afgøre, om importerede Klædevarer indeholder det saakaldte Kunstsilkeaffald, saa er det endnu vanskeligere, naar der indføres færdige Klædningsstykker af samme Varearter. Følgen er, at ofte maa Konfektionsindustrien betale Silketold — 35 pCt. af Værdien — for Klædevarer, der, naar de importeres i færdige Klædningsstykker, gaar ind som almindeligt Uldgods.

Naar der ved det foreliggende Forslag foretages en teknisk Revision af Bestemmelser i Toldloven, føler vi os berettigede til at andrage om at faa det her paa-pegede Forhold taget op til Overvejelse, saaledes at Anmærkning 1 under Toldlovens Pos. 220 eventuelt ændres saaledes, at kun, hvor Benyttelsen af Kunstsilke giver den paagældende Vare helt eller delvis Udseende af Silke, skal Kunstsilke ved Fortoldning regnes lig med Silke, og at denne Ændrings Virkninger paa den danske Klædeindustri